

T

Národní volební kapitula SFŘ

20. až 22. června 2003

Duchovní centrum sv. Františka z Pauly, Vranov u Brna

Program národní volební kapituly SFŘ

20.6.-22.6.2003

Duchovní centrum sv. Františka z Pauly, Vranov u Brna

Pátek 20.6.2003

- 17:00 mše sv. a nešpory, klášter klarisek, Brno - Soběšice, po mši sv. přesun na Vranov
- 18:30 zahájení registrace a podávání návrhů na kandidáty do národní rady
- 19:00 večeře, ubytování
- 20:00 zahájení adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí v kapli (současně zasedání odstupující národní rady)
- 22:00 modlitba před spaním (kompletář) v kapli
- 24:00 ukončení výstavu a noční klid (kaple bude po celou noc otevřena pro soukromou adoraci)

Sobota 21.6.2003

- 7:30 ranní chvály v kapli
- 8:00 snídaně
- 8:45 ukončení registrace delegátů
- 9:00 slavnostní zahájení kapituly, přivítání účastníků kapituly, mše sv. s prosbou o pomoc Ducha sv. (v kapli)
- 10:00 začátek jednání kapituly v sále
Dopolední program: sdělení výsledku registrace, schválení programu, jednacího a volebního řádu, zpráva o životě a hospodaření národního bratrského společenství SFŘ za období 28.5.2000 - 21.6.2003, diskuse, představení kandidátů do národní rady
- 12:30 oběd
- 14:30 odpolední modlitba uprostřed dne, volby a jejich potvrzení, Te Deum (v sále), poté zasedání nové národní rady
- 18:00 růženec (v kapli)
- 18:30 večerní chvály (v kapli)
- 19:00 společná večeře
- 20:00 beseda se zástupci Předsednictva mezinárodní rady SFŘ (v sále)
- 22:00 modlitba před spaním (kompletář) v kapli, noční klid

Neděle 22.6.2003

- 7:00 ranní chvály
- 7:30 snídaně
- 8:30 projev nového národního ministra, diskuse o programu a zaměření řádu v dalším období
- 10:30 slavná mše sv., zakončení kapituly
- 11:30 oběd

Motto:

Bratři a sestry, máme radost, že jste přišli v takovém počtu. Doufali jsme, že vás budeme moci pozdravit v naší hovorně, ale vešlo by se tam jenom 40 lidí. Nechceme-li být jako sardinky, tak bych aspoň takto vám chtěla říci pár slov: jako pozdravení a také jako dík, že jste k nám přišli.

Jinak my klarisky jsme stále v tichu a skrytosti, ale měli byste vědět, že na vás stále myslíme, a měla jsem potřebu vám tohle říci právě před vaší kapitulou. Takže vám při vaší poradě přejeme Ducha svatého a budeme vás doprovázet.

Pozdrav představené klarisek sestry Thomy Wüpping

Struktura sborníku

1. část

Promluvy a kázání (strana 4)

2. část

Zprávy odstupující Národní rady (strana 11)

3. část (strana 17)

Zápis z voleb

4. část

Večerní beseda (strana 20)

5. část

Závěry z kapituly (strana 25)

**Kázání předsedy Konference národních duchovních asistentů SFŘ
br. Antonína Klareta Dabrowského OFM u sester klarisek v Brně - Soběšicích
(na začátku kapituly)**

Milí bratři, milé sestry,

když jsme byli pokřtěni, tak nás potom dodatečně učili, že jsme přijali nesmazatelné znamení na duši, že patříme Kristu. To je to trvalé, co v nás zůstává. Známe dopis sv. Kláry naší sv. Anežce, kde hovoří o zrcadle: O tom, že máme ve svém životě hledat a nacházet Krista. Sv. Pavel, jak jsme to slyšeli v 1. čtení, to také tak dělal. To je to trvalé, co pořád zůstává. Mluvím o té trvalosti na tomto našem slavení, protože jsme svědky mnoha změn. Náš řád (františkáni) měl nedávno svou provinční kapitulu, bratři kapucíni dnes zrovna skončili a terciáři - sekulární františkáni - ti dnes začínají. Myslím si, že každá taková změna je pro nás výzvou, abychom znovu hledali v tom, co se změnilo, co jsme zatím ještě neprožili, Krista - toho, který zůstává.

Když jsme slavili Velké jubileum, tak tam bylo heslo „*Ježíš Kristus včera - dnes - navěky*“. A naším úkolem je, abychom na popud sv. Kláry, kterou si dnes připomínáme a slavíme, v tom všem, co nás obklopuje, co se v našem životě mění, hledali Krista.

Je potřebné, aby přicházely i těžké chvíle. Víte, že i apoštolové si mysleli, že už s Kristem byli dlouho, že ho poznali, že už mu rozumějí, že ho mají rádi, že ho nosí v srdci. A bylo potřebné, aby zakusili tu dobu Zeleného čtvrtka, kdy najednou jsou všichni zklamáni. A tak se rozutečou. Ale ta doba je důležitá. Oni v ní mají hledat Krista. Mají si odpovědět na otázky, které si mysleli, že už jim zodpovězené byly.

Čas je obrovským darem od Pána. Čas, který nám každá taková kapitula připomíná: že zase uběhlo jedno tříletí - jak jsme s tím časem naložili a co Pán od nás očekává. Pro nás je čas obrovským darem, je to čas milosti. My nevidíme do budoucna, ale víme, že v našem životě je něco trvalého. Proto sv. František prosí bratry a vyzývá, napomíná a zapřísahá, aby všechno v našem životě, cokoli děláme, aby všechno napomáhalo jedinému a sice: mít Ducha Páně. Tomu má být všechno podřízeno, tomu má všechno sloužit.

František jde po stopách Kristových, jak jsme to již rozjímalí i v exerciciích, jak jsme si to připomínali při různých obnovách, on následuje svého Mistra. A sv. Klára ho hledá ve svém životě. Vlastně čas, který jsme od Pána přijali, je jako takové zrcadlení evangelia v našem životě. A my máme pořád hledat, jak to odpovídá, jak to ladí. Protože modlíme-li se „*buď vůle tvá*“, tak se musí nějak shodovat i náš život s evangeliem. V tom můžeme nacházet stále nové podněty, stále nové impulsy pro změnu, pro život v pokání - ne protože Bůh by se měnil, ale v našem životě se mění podmínky. My se měníme, nabíráme stále nové zkušenosti, zkušenosti se sebou, se svojí slabostí i hříšností, ale i zkušenosti s Boží milostí, s Božím milosrdenstvím. A to bychom měli v našem životě uvádět do takového podivuhodného poznávání, podivuhodného vztahu, se kterým Bůh začal už kdysi před věky, v dobách, o kterých říká prorok „*dříve, než jsem tě utvořil v lůně tvé matky, znal jsem tě.*“ Toto Boží doprovázení, ten Boží věčný dech, Boží stálá přítomnost, se zrcadlí v našem životě. A v Ježíši Kristu, v jeho evangeliu máme zvláštní možnost tento jev, tento dar, toto Boží milosrdenství pozorovat. Život každého z nás by se měl stávat evangeliem. Jestliže chceme také my být Kristovými učedníky, jestliže chceme ve svém životě Krista nacházet, potom náš život má být radostnou zvěstí, zvěstí o vykoupení, o odevzdávání Pánu. Protože mít Ducha Páně znamená vidět to, co je božské, ne to, co je lidské. Víme, že Petr byl za to lidské smýšlení napomenut. A do našeho myšlení, do našeho vnímání světa se stále to lidské smýšlení znovu vtírá. Proto potřebujeme vždycky nové obrácení, nový začátek. To, co vyjádřil František ještě před svou smrtí: „*Bratři, začněme sloužit Pánu. Zatím jsme toho vykonali málo.*“

Pozdrav brněnského sídelního biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho při zahájení kapituly na Vranově u Brna

Milí přátelé,

srdečně vás zdravím a - ať jste přijeli zblízka nebo zdaleka – všechny vítám na území brněnské diecéze.

Žijeme ve světě, který je příliš komplikovaný a slepý vůči tomu, co Bůh tvoří. O to víc znovu vyniká touha vidět Boží stvoření čistýma očima, vidět je jako hodné obdivu a důvodu k radosti. A vidět svět i nějak jednodušeji, v jeho základním zakotvení, tedy ve vztahu k Bohu.

To, o čem mluvím, jsou věci, které úžasným způsobem spojoval ve svém životě sv. František. Právě proto, že viděl krásu Božího stvoření a vnímal v této kráse jednoduchým a nerozděleným srdcem i Boží blízkost, dokázal žít ve velké vnitřní radosti. Možná to je jedno z největších poselství dnešnímu světu: vnitřní radost, ve které člověk obdivuje krásu Božího stvoření. A vy, členové Sekulárního františkánského řádu, máte ve světě úžasněposlání, a to přijímat Ducha Svatého, který ovládal i sv. Františka. Duch Svatý jej vedl v období, kdy nikdo pořádně nevěděl, co má dělat, a kdy bylo mnoho věcí, které jsou vyjádřeny obrazem rozpadajícího se kostela, rozpadající se církve. Svatý František právě do tohoto světa díky Božímu Duchu mohl přinést naději.

Z určitého pohledu žijeme v dnešní době v podobném světě. Také v našem světě se mnoho věcí rozpadá, mnoho věcí je nejistých a všichni hledají, co mají vlastně dělat. A nikdo to pořádně neví. Každá doba, kdy panovaly ve světě zmatky, kdy se rozpadaly světové řády, byla dobou světců. To byly doby sv. Františka, sv. Dominika, později sv. Terezie z Avily, potom Dona Boska ... Ve chvílích velkého hledání vzniká velká potřeba světců. Možná, že i vy máte být nadějí světa, v němž žijeme, těmi, kteří přijímají stejného Ducha, který ovládal sv. Františka. Máte z tohoto Ducha čerpat a dávat dál. Tento Duch vede vždy k tomu, abychom všechno, čím nás vybavil Pán, uplatnili ve prospěch druhých. Chci tedy říci, že by nebylo ideální, abyste si řekli: Tak my jsme společenství a musíme se snažit především o jeho rozvoj. Ten úkol je vždycky mnohem větší. Vaším úkolem je, abyste v Duchu Svatém šli do světa tam, kam vás posílá. To nikdy není nic pasivního, to je vždycky poslání. A je spojené i s tím, co velmi hluboce prožil sv. František - s křížem. Bez toho to nejde. Jenže, když se člověk podívá na kříž, tak si řekne: „*Pane Ježíši, tys za nás zemřel, ale jestli tě mám následovat, jak říkáš, tak na toto nemám. Nechtěl bych dopadnout jako Ty. Vyber si někoho jiného. Já jsem ve své podstatě zbabělý a každý den uhýbám před nějakými většími nároky...*“

To je problém mnoha lidí světa a samozřejmě i nás. Zkrátka nechceme takto skončit. Jenomže: Skončilo to tak? Rozhodně ne! Skončilo to Kristovým vítězstvím nad zlem, nad smrtí, nad hříchem. A my máme být k tomuto vítězství připojeni, protože on říká: „*Kdo chce jít za mnou, každý den vezmi svůj kříž a následuj mě*“. A zároveň Bůh říká ve Starém zákoně: „*Izraeli, proslavím se tebou*.“ Tedy tobě, který bereš Boží věc za svou, jsou určena slova: Proslavím se tebou. Ty, který bojuješ za to, co je Pánovo, patří jeho ujištění: Proslavím se tebou.

A toto je naše úžasná naděje - chce se proslavit každým z nás. Každým z vás, kdo jste sem přišli. Máme být jeho slávou. Je to pozvání k perspektivě plné naděje.

Kolikrát jsme upachtění, ponoření do svých problémů, do všeho, co na nás visí jako závaží, že nedokážeme jít dál. Ale Pán říká: „*Pojď za mnou. Tady slož to, co tě tíží. Nedivím se, že s tím, co máš na sobě, nedokážeš mnoho věcí. Ale neboj se a slož to tady, přijmi mého Ducha a pojd' se mnou.*“

A já vám přeji, abyste přijali ducha sv. Františka, Ducha Svatého, a aby vás ve spiritualitě františkánů, ve spiritualitě objevování krásy Božího stvoření, v objevování odpovědnosti za druhé, dovedl k tomu, abyste se stali slávou Boha.

K tomu vám chci také požehnat:

At' je Pán s vámi.

At' vás naplní svým pokojem a dá vám hodně vnitřní radosti, ve které se rozpustí tíhy všech křížů, které v důvěře v Pána a v jeho službě na sebe přijmete.

A at' jsou tyto kříže jednou vaší slávou i slávou všech, kdo uvěřili v Krista.

Amen.

Promluva generálního asistenta, bratra Irudaya Samy OFMCap. na Volební kapitule SFŘ, Vranov u Brna, 21. června 2003

Moji drazí bratři a sestry,

at' vás Bůh obdaří svým POKOJEM!

S radostí a potěšením jakožto váš bratr, vám přeji vše dobré a děkuji vám za vaše přivítání a pohostinnost. Jsem nyní poprvé v České republice a poprvé se účastním národní kapituly poté, co jsem přijal odpovědnost duchovního asistenta za řád kapucínů. Je to pro mne veliká milost. Děkuji Pánu, že mi dal tuto příležitost a milost být zde s vámi a oslavovat s vámi národní volební kapitulou v duchu našeho otce sv. Františka.

Jsem zde jako zástupce konference generálních asistentů a jejich jménem i rovněž sám za sebe chci popřát vše dobré vám i všem sekulárním františkánům, které zastupujete na této kapitule. S radostí rovněž zdravím všechny duchovní asistenty, kteří jsou odpovědní za františkánskou formaci SFŘ. Přidávají se k vám na vaší cestě, neboť také následují stejné charisma.

Generální kapitula SFŘ byla slavena v Římě, 15. až 23. listopadu 2002. Během této generální kapituly byli zvoleni generální ministryně SFŘ – ENCARNACION DEL POZO (Španělsko), zástupce generálního ministra – ROSALVO MOTA (Brazílie) a 8 členů nového Předsednictva mezinárodní rady SFŘ. Využívám také příležitosti, abych blahopřál našemu drahému bratru Benedettu Linovi, který zde zastupuje generální ministryni, aby vedl tuto volební kapitulou. Jsme skutečně šťastní, že ho máme mezi sebou jako předsedajícího kapitule, neboť má nesmírné zkušenosti, mluví mnoha jazyky a do hloubky zná SFŘ.

Vy, sekulární františkáni, podle povolání jste v životě součástí církve i společnosti jako dvou neoddelitelných skutečností. Proto se od vás v první řadě žádá podávat osobní svědectví zejména v prostředí, v němž žijete: „v rodinném životě; v práci; v radosti i v utrpení; při setkáních s lidmi, jimiž jsme bratry a sestrami téhož Otce; v přítomnosti a účasti na společenském životě; v bratrském vztahu ke všemu stvoření.“ (Generální konstituce SFŘ 12,1). Nacházíme se v přítomnosti ohrožované válkou. My, františkáni, přinášíme společně svědectví evangelia a stáváme se nástroji pokoje. To může být, myslím, pro nás velkým podnětem, který nám pomůže v našem jednání a práci v těchto dnech, zvláště at' si při našem osobním počínání všimáme jednoty a pokoje ve své rodině, se svými sousedy, v našem místním společenství a národním společenství. At' nás náš srdečný Bůh a sv. František vedou a učiní z nás nástroje pokoje. Tato kapitula bude milostiplnou příležitostí k dosažení jednoty a pokoje mezi námi a může nám dát nová vnuknutí k pokračování ve věrnosti charismatu obdrženému od sv. Františka a k základům obnovené legislativy SFŘ.

Hlavním pojmem, na který se jako sekulární františkáni soustředíte, je „OBRÁCENÍ“. Sedmý článek Řehole nyní nabírá zvláštní význam:

„Jakožto „kající bratři a sestry“ podněcování na základě svého povolání dynamickou silou evangelia, ať uvádějí svůj způsob myšlení a jednání do souladu s Kristem naprostou a dokonalou vnitřní proměnou, kterou samo evangelium nazývá „obrácením“...“

Obrácení je rovněž vaše budoucnost. Vnímám tak povolání vás jako sekulárních františkánů jako volání k stále pokračujícímu obrácení ve všech oblastech vašeho života. Generální konstituce tento výklad potvrzují: „sekulární františkáni se rozhodují žít v duchu nepřetržité konverze.“ (článek 13). Je to každodenní boj: být sám obrácen citově, rozumově, morálně, sociálně-politicky a nábožensky.

Ještě jednou vám přeji šťastnou a plodnou kapitolu a rád bych uzavřel svou promluvu modlitbou sv. Františka před Křížem:

NEJVYŠŠÍ A SLAVNÝ BOŽE,
PŘINES SVĚTLO DO TEMNOTY MÉHO SRDCE.
DARUJ MI PRAVOU VÍRU, JISTOU NADĚJI A DOKONALOU LÁSKU.

PANE, DEJ MI POROZUMĚNÍ A MOUDROST,
ABYCH MOHL VŽDY POZNAT TVOU VŮLI.

Ať nám Bůh všem žehná a doprovází nás na této kapitule.

Br. Irudaya Samy OFM Cap.
generální asistent SFŘ

Kázání při Eucharistii

Moji drazí bratři a sestry,
ať vás Bůh obdaří svým pokojem!

Podle rozhodnutí generální kapituly SFŘ a audience se Svatým otcem je rok 2003 rokem milosrdenství. Oslavy 750. výročí smrti sv. Kláry 11. srpna a dále 25. výročí schválení Řehole 24. června jsou dvě veliké události pro náš Sekulární františkánský řád. Novou řeholi pro bývalý Třetí řád schválil 24. června 1978 za svého pontifikátu Pavel VI. Vnímáme ji jako nejvyšší dar od tohoto papeže, který byl opravdovým františkánem ve svém srdci i svém díle. V této souvislosti vás vybízím, abyste se soustředili na následující témata:

1. Životní povzbuzení

Řehole a život SFŘ je dodržováním evangelia: „*Řehole a život sekulárních františkánů je toto: zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi, který od Krista čerpal podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi. Kristus je dar Otcovy lásky a cesta k němu; je pravda, do které nás uvádí Duch svatý; on sám je život, který nám přišel dát v hojnosti. Sekulární františkáni se kromě toho mají často věnovat četbě evangelia; z evangelia mají přecházet k životu a ze života k evangeliu.*“ (Řehole 4). Jednoduše řečeno, řehole a život SFŘ je následováním Ježíše Krista, který je slovem a životní cestou. Ježíš přišel, aby kázal evangelium života: „*Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti*“ (J 10,10). On daroval chléb na nasycení hladu. Uzdravil chromého, slepého a nemocného k plnosti života. Neodsoudil cizoložnice k smrti, ale místo toho jim nabídl nový život. Rozděloval slovo života těm, kdo po něm hladověli a žíznil. Nakonec se na kříži rozdělil o celý svůj život, abychom my měli život nový. „*Celým svým srdcem to chci, o to prosím, po tom toužím*“ (1 Cel 22) byla slova svatého Františka, když se dal na následování Ježíše Krista v poslání hlásat a žít podle evangelia.

Jakožto nedílná součást františkánské rodiny povolána k životu v duchu Františka v sekulárních oblastech má SFŘ zvláštní a úzký vztah k Prvnímu řádu a TOR.

2. Františkánská rodina

Generální kapitula byla zaměřena na téma „vzájemné životodárné společenství ve Františkánské rodině“, na myšlenku, kterou bychom měli jako sekulární františkáni prohlubovat po celý stříbrný jubilejní rok naší řehole (24. června 2003 – 24. června 2004). **Oslavy sv. Kláry mohou být pro každého z nás další příležitostí, abychom rozjímali nad kontemplativními rozměry našeho povolání, jak je naznačeno v 8. článku Řehole: „ať učiní modlitbu a kontemplaci duší své existence i činnosti“.**

Doporučujeme několik podnětů:

- ✓ *připomínejme si Klářinu touhu setkat se s Františkem, navštívme klášter klarisek, abychom sdíleli důležitost bratrského života: modlitbu, jídlo a bratrskou výměnu zážitků.*
- ✓ *Jako součást pokračující formace se zaměříme na spisy sv. Kláry: Řeholi, Dopisy a Závět, které jsou zdrojem moudrosti pro všechny z nás, abychom mohli zaručit, že na konci jubilea nikdo nebude moci říct: „Moc toho o sv. Kláře nevím.“*
- ✓ *Najděme cesty jak sdílet důležité věci ve formaci s dalšími členy františkánské rodiny.*
- ✓ *Pokusme se zesílit vztahy mezi místními bratrskými společenstvími SFŘ a řeholním společenstvím, které je odpovědné za pastorační péči a duchovní asistenci.*

Při příležitosti tohoto výročí by měl každý z nás nalézt ve svém vlastním prostředí nejvhodnější prostředky k oslavě sv. Kláry společně s celou františkánskou rodinou, neboť její blízkost a naše poznání její osoby jsou nezbytné k naplnění našeho společného charismatu.

3. Přítomnost ve světě - sekularita

Generální kapitula vybízí všechna bratrská společenství k horlivému životu „v duchovních rozměrech“. V několika posledních letech věnoval Řád při obnově legislativy pozornost a úsilí formaci, která musí samostatně pokračovat... Nyní je čas si uvědomit jeho sekularitu ve smyslu přítomnosti ve světě jako součásti jeho poslání nejen v církvi, ale především ve společnosti. Proto se SFŘ „*musí otevřít světu a stát se výsadním nástrojem přinášení křesťanského svědectví do něj prostřednictvím účinného zpřítomňování charismatu našeho společného serafínského otce sv. Františka*“, protože „*svět by si měl uvědomovat existenci sekulárních františkánů, kteří se musí, stejně jako František, stát skutečnými a účinnými znameními Kristovy přítomnosti ve všem, co utváří časný řád ...*“ (Závěry Kapituly). Svátý otec nás ve svém poselství Kapitule vybídl: „*Vy, sekulární františkáni, ... jste především žádáni vydávat osobní svědectví v prostředí, ve kterém žijete: ... v rodinném životě, v práci, v radosti i v utrpení, ... v přítomnosti a účasti na společenském životě*“ (srov. Generální konstituce 12,1).

Na tomto místě si připomeňme postoj svaté Kláry k jejímu rodnému městu. V následování jejího příkladu se my, sekulární františkáni, musíme zapojovat do společenských a politických situací v našich zemích, v našich městech, být přesvědčivě odevzdání „vysoké míře běžného křesťanského života“ (Novo Millennio Ineunte 31), ke které zve Svátý otec na konci jubilejního roku 2000 všechny věřící.

4. Smysl sounáležitosti k Řádu

„*Povolání do Sekulárního františkánského řádu dává svou specifičností ráz životu a apoštolské činnosti jeho členů.*“ (Generální konstituce 2,1). Naše sounáležitost začíná přijetím do Řádu v místním bratrském společenství a je potvrzena profesí Řehole k životu - ve svém světském stavu - podle evangelia v následování příkladu sv. Františka, „*jemuž sám Nejvyšší zjevil evangelní požadavek života v bratrském společenství*“ (Generální konstituce 28,1), tedy k **životu v bratrském společenství**.

„*Bratři a sestry odpovídají společně za život bratrského společenství, ke kterému patří, i za život SFŘ jako organické unie všech bratrských společenství po celém světě. Smysl společné zodpovědnosti členů vyžaduje osobní přítomnost, svědectví, modlitbu a aktivní spolupráci v rámci možností jednoho každého a eventuální podíl na vedení bratrského společenství.*“ (Generální konstituce 30, 1-2).

Tato spolupráce je prožívána a vyjadřována různými způsoby: v přesvědčení o hodnotě evangelního františkánského sekulárního života a nutnosti přinášet společnosti svědectví o tom; v otevřeném postoji a ve vůli k dialogu; v horlivějším hledání smyslu života dle františkánských myšlenek; v aktivní účasti na životě a apoštolských činnostech našich bratrských společenství. Vybízím vás k prostudování a hlubokému poznání naší nové řehole. Řehole, kterou máte, má svůj evangelní obsah; přijměte v ní obsažené františkánské poselství i poučení, která vám nabízí k životu podle svatého evangelia.

Sv. František a sv. Klára napomáhají všem z nás, a to každému podle jeho vlastní odpovědnosti, toto uskutečnit. Pomáhají nám v duchu tradice SFŘ šířit myšlenky a skutky schopné zaručit aktivní přítomnost a přístupnost sekulárních františkánů na všech místech a ve všech činnostech jejich běžného života.

Ať vám Bůh žehná a chrání vás, ať nad vámi rozjasní svou tvář a smiluje se nad vámi, ať na vás pohlédne a obdaří vás svým pokojem, ať je Pán stále s vámi a ať jste vy stále s ním!

Váš milující bratr ve svatém Františku

br. Irudaya Samy OFMCap.
generální asistent SFŘ, Řím

Slovo provinciála minoritů, br. Stanislava Gryně, na závěr mše sv. v sobotu:

Chtěl bych k tomu, o čem náš host mluvil (viz kázání br. Samyho při mši sv.), ještě připomenout jedno výročí, které je právě v těchto dnech: 400 let od narození jiného svatého, sv. Josefa z Kupertina, o kterém se mluví, že je to létající svatý. A právě 17. června jsme slavili výročí jeho narození.

Chtěl bych připomenout to, co napsal Sv. otec u příležitosti tohoto výročí našemu generálovi. Zdůraznil **4 hlavní body spirituality** sv. Josefa z Kupertina, které jsou také podstatnými prvky františkánské spirituality:

1. Připomenul, že sv. Josef **vynikal velkou úctou k Ježíši narozenému a ukřižovanému**, tzn. oslavoval narození Ježíše a jeho ukřižování zvláštním způsobem. Také když někde viděl kříž, tak se hned vznášel nad zemí nebo je dokonce vidět, že několik metrů letí, aby uctil Krista, který byl ukřižován pro naše ospravedlnění, pro naši spásu. Nebo když sloužil mši sv., tak se vznášel několik centimetrů nebo půl metru nad zemí. Právě proto se říká, že je to létající svatý. V 1. čtení jsme slyšeli také o charismatech. Sv. otec napsal, že byl obdařen takovým zvláštním charismatem, které vůbec pro něho nebylo jednoduché, protože ne všichni věřili.
2. Dále Sv. otec připomíná 2. prvek františkánské spirituality – to je **eucharistie**, slavení mše sv. a adorace. Právě z eucharistie čerpal sv. Josef sílu a také všechno, co prožíval bylo spojeno s eucharistií: tzn. oslavoval Krista, který zůstal mezi námi. Sv. otec říká, že je to zvláště aktuální dnes – víte, že v tomto roce podepsal encykliku o eucharistii.
3. Dalším prvkem františkánské spirituality – jak Sv. otec říká – je **poslušnost sv. církvi**. Sv. Josef musel kvůli svým charismatům často měnit klášter a nikdy na nic nenaříkal, ale podřídil se, a zvláštním způsobem se chtěl podřídít a vždycky se podřídil Sv. otcí.
4. A poslední 4. bod františkánské spirituality, který zdůraznil Sv. otec u sv. Josefa – a také řekl, že je to dnes zvlášť aktuální pro celou církev, je **úcta k Panně Marii**. Dnes je právě sobota: Marie odevzdaná Bohu, plná Ducha sv., je vzorem všech křesťanů. Také každý křesťan, který žije františkánskou spiritualitou, má být odevzdaný Bohu jako Maria.

Tak tyto 4 prvky františkánské spirituality Sv. otec zdůraznil u sv. Josefa z Kupertina a také řekl, že to je aktuální pro dnešní dobu.

K tomu, co jsme slyšeli o sv. Františkovi i sv. Kláře, myslím, že i sv. Josef z Kupertina má také nám co říci. Ne každý musí létat - ale když člověk létá, tak vždycky spadne na zem. Proto, jak jsme slyšeli v 1. čtení, když se sv. Pavel modlil, Pán Ježíš mu řekl: "Stačí ti má milost." Takže když někdy chceme více, než možná můžeme, nebo chtěli bychom více, než jsou naše síly, tak vždycky si máme být jisti, že Pán Bůh nám dává dost milostí, abychom všechno překonali.

A v dnešní den, kdy slavíme kapitulu, přeji také Boží požehnání, charismata Ducha sv. i františkánská charismata, abychom ve svém denním životě – vědomi toho, že máme dost Boží milosti – konali všechno podle příkladu našich velkých svatých, sv. Františka, sv. Kláry, sv. Anežky, také sv. Josefa, kteří jsou v dnešní době zvlášť pro nás takovým znamením, jakým způsobem žít evangelium.

Zpráva odstupující národní rady Petr Alexa

Milí bratři, milé sestry,

uplynuly již více než 3 roky od poslední národní volební kapituly na Velehradě, kde byla v jubilejním roce 27.5.2000 zvolena tato národní rada. Ta nyní předstupuje před Pána i před vás, aby složila účty ze své služby. Snad se na mne nebudete zlobit, když se hned na začátku této zprávy s vámi podělím o několik čísel:

Podle evidence sekretariátu národní rady, která vychází z údajů zasílaných z místních bratrských společenství začátkem každého roku, mělo naše národní bratrské společenství v době minulé kapituly, tedy v květnu 2000, 947 profesních členů, v současnosti máme takto evidováno 894 profesních členů. Ve skutečnosti ale má naše národní bratrské společenství více členů. Odkud jsou ti další? Jednak jsou to ti, kteří nepatří do žádného společenství, a pak také ti, kteří sice do některého společenství patří, ale z tohoto společenství dosud na národní radu nepřišly aktuální údaje o počtu členů. A jistě víte, že je povinností rady každého společenství podle platných národních stanov zaslat na sekretariát do 31.3. aktuální počty členů.

Jaký je tedy odhad současného počtu členů? Profesních členů je 956 členů, v počáteční formaci - v noviciátě - je 43 členů, uchazečů o vstup je 17.

Jak vypadá věkové složení našeho národního bratrského společenství? Uvedu pouze profesní členy podle údajů z minulého roku. Do 40 let máme 123 členů, mezi 40 - 60 lety 214, mezi 60 - 80 lety 373, nad 80 let 122 (ne u všech členů známe datum či rok narození, takže součet uvedených čísel dá méně než 900).

V roce 2000 jsme měli 51 kanonicky ustavených společenství, v současnosti máme kanonicky ustaveno - tedy některým z provinciálů 1. řádů - 54 společenství a 5 společenství vznikajících, která se na kanonické ustavení připravují.

V uplynulém období se národní rada sešla celkem 16 krát, její členové vykonali 53 bratrských vizitací, předsedali slavení 50 volebních kapitul, duchovní asistenti vykonali 48 pastoračních vizitací.

Milí bratři, milé sestry,

již jsem vás jistě dostatečně zahltil čísly - a to nás ještě čeká zpráva o hospodaření, která se bez čísel neobejde, takže přeju raději ke sv. Františkovi. Ten v 1. františkánské - Nepotvrzené řeholi říká: „*A všechna dobra připisujme nejvyššímu a svrchovanému Pánu Bohu, uznávejme, že všechna dobra náleží jemu, a za všechno vzdávejme díky tomu, od něhož všechna dobra pocházejí. A on sám, nejvyšší a svrchovaný, jediný pravý Bůh, ať má, jemu ať jsou vzdávány a on ať přijímá všechny pocty a úctu, všechny chvály a dobrořečení, všechny díky a slávu, ten, jemuž náleží každé dobro, který jediný je dobrý*“.

Proto bych rád nyní našemu Pánu poděkoval za vše, co nám během uplynulých 3 let daroval: především za každého bratra a sestru, které během této doby do našeho řádu povolal a kteří složili profesi - a bylo jich celkem 70 - a také bych chtěl Pánu poděkovat za každého bratra a každou sestru, které v uplynulé době povolal k sobě - především za příklad jejich života, za jejich modlitby, za jejich osobité a jedinečné prožívání františkánské spirituality a vás všechny chci nyní poprosit, abychom se společně k našemu Pánu pomodlili za jejich spásu.

Je toho ale mnohem víc, co nám Pán daroval: mohli jsme prožít Jubilejní rok 2000, v dalším roce společně rozjímat Generální konstituce a obnovit při františkánské pouti na sv. Hostýně svou profesi. Od roku 2002 se postupně zaměřujeme na základy františkánské spirituality: v roce 2002 na bratrství a fraternitu, letos na minoritu - či chcete-li chudobu a pokoru.

Národní rada rovněž pokračovala v pořádání formačních seminářů 1-2krát ročně, střídavě v Čechách a na Moravě a loni se na podzim poprvé uskutečnila oblastní setkání formátorů v Brně, Praze a v Olomouci. Formační texty jsou pravidelně uveřejňovány v časopise Poutník a některé jsou k dispozici i na webových stránkách SFŘ. Br. Jiří Tůma vydává postupně překlady Základního kurzu o františkánském misionářském charismatu, ze kterého je také možné čerpat různé formační texty. Pro zájemce bude k dispozici k nahlédnutí a mám příslib, že tyto texty budou zpřístupněny také na internetu.

Velký dík Pánu patří za to, že u nás může již 3. rokem probíhat studium františkánské spirituality na Institutu františkánských studií. Teď právě končí pro některé naše bratry a sestry poslední - 3. rok studia. Někteří právě teď v Olomouci skládají poslední zkoušky. Každý, kdo se přednášek na Institutu účastnil či si je na internetu přečetl, jistě potvrdí, jak přispěly k prohloubení jeho poznání františkánské spirituality. Institut pokračuje a jeho další budoucnost bude do značné míry záviset i na tom, kolik zájemců z našich řad se na jeho přednášky přihlásí.

Rovněž bych chtěl Pánu poděkovat za prohloubení bratrství v rámci celé františkánské rodiny: pravidelně se konají setkání všech 3 provinciálů 1. řádů s národním ministrem SFŘ a od roku 2001 i setkání všech vyšších představených celé františkánské rodiny, a myslím, že tu skutečnost, že všichni patříme do jedné rodiny a jsme jeden pro druhého darem a požehnáním, můžeme prožívat i na této kapitule.

O setkání františkánské mládeže pravidelně informujeme ve Zpravodaji a Poutníku, „plánovacích“ setkání se často účastní i zástupce národní rady. Je zde ale ještě dost prostoru pro hlubší spolupráci, pro účast především mladších terciářů na setkáních mládeže, pro přípravu společných setkání s mládeží - krátce řečeno víc s mládeží žít a být.

K prohlubování vzájemného poznání i bratrství v rámci našeho řádu přispívají jistě mezinárodní setkání (jako je EUFRA), celostátní i oblastní setkání. Těch posledních bylo během uplynulé doby více než 20 - a zde bych chtěl zvlášť vyzdvihnout oblastní setkání ve formě duchovních obnov. Zvláště, když pro mnohé je z různých důvodů obtížné či nemožné účastnit se vícedenních exercicií - jsou tyto jednodenní duchovní obnovy příležitostí ke ztišení, k zastavení, k prohloubení duchovního života, k načerpání sil.

Teď je vhodné zmínit se i o duchovní asistenci: Především bych chtěl poděkovat všem bratřím, kteří tuto službu v našich společenstvích vykonávají a přečtu vám zprávu o duchovní asistenci od br. Antonína Klareta OFM.

Uplynulé 3 roky byly ve znamení dokončení obnovené legislativy našeho řádu: V roce 2000 byly schváleny nové Generální konstituce a v roce 2002 nové Stanovy pro duchovní a pastorační asistenci v SFŘ i nové Stanovy mezinárodního bratrského společenství. Na národní úrovni byly v roce 2002 národní kapitulou schváleny nové národní stanovy, které jsou nyní v Římě na Předsednictvu mezinárodní rady a čekáme na jejich schválení. Doufal jsem, že se nám do této kapituly podaří dokončit nový překlad Řehole, Generálních konstitucí i Rituálu. Práce na kontrole překladů ovšem trvá déle, než jsem si původně myslel - ale je lépe mít překlad kvalitní než uspěchaný.

Jsme bratři a sestry žijící ve světě, kde máme vydávat svědectví bratrské lásky a služby. V roce 2001 se na Velehradě uskutečnil Jubilejní sjezd SFŘ, který byl mj. příležitostí k zamyšlení nad naší úlohou ve společnosti. Zdá se mi, že doporučení diskusních skupin, které se zaměřily na 4 důležité oblasti - sociální oblast, politická angažovanost, rodina a ekologie - trochu zapadla a že bychom se k nim měli více vracet a nechat se jimi inspirovat. Příkladem nám v tom může být br. František Nosek, jehož blahorečení se připravuje.

V sociální oblasti se v poslední době zaměřila národní rada na modlitební podporu i organizační pomoc při realizaci projektu nové šance - resocializace - pro bývalé vězně,

kterému se věnuje br. Josef Korbela z Ostravy. V současnosti se připravuje založení jedné komunity propuštěných vězňů nedaleko Jihlavy ve spolupráci s bratry minority.

Rodiny s dětmi tvoří nezanedbatelnou část našich společenství. Potřebám zvláště mladých rodin je třeba se více věnovat, mít pro ně pochopení a podporovat je. Cítím to jako dluh této národní rady, že jsme jim nevěnovali dostatečnou pozornost. Proto bych chtěl navrhnout, že by nová národní rada mohla touto službou pověřit jednoho z jejich členů.

Novou službou v této odstupující národní radě byla služba jednotlivým bratřím a sestrám, zvláště osamělým a nemocným, které se věnovala sestra Marie Magdaléna Janáčková. Protože to byla nová služba, tak se u ní trochu víc zastavím: Sestra Magdaléna jednak uveřejňovala ve zpravodaji pětiletá a desetiletá výročí narození a profese, aby probouzela naši vzájemnou pozornost, a psala i posílala osobní blahopřání jednotlivým oslavencům - nejen těm, kteří byli zveřejněni, ale i bratřím a sestrám, kde o to jejich společenství požádalo, protože jim chtěli udělat radost i tímto způsobem. Mnozí byli natolik potěšeni a povzbuzeni, že nám nejen děkovali, ale psali i prosby o pozdravy pro další bratry a sestry. Texty a náměty pro jednotlivá přání čerpala sestra Magdaléna z Písma svatého a ze slov a ze spisů sv. Františka z Assisi. V pozornosti věnované osamělým a nemocným šlo hlavně o jejich vyhledávání, zjišťování možných problémů a jejich řešení. Jsou bratři a sestry, kteří osamělými, tj. bez společenství být chtějí, protože tak jednak v době totality byli formováni a jednak proto, že k tomu zřejmě mají takovou povahu. Oslovení však bylo milé všem, včetně možnosti informování o dění v řádu. A pak jsou bratři a sestry, kteří jsou nuceni se aktivního života ve společenství načas vzdát. Velmi mne překvapila velká citlivost a obavy, aby proto, že nemohou již docházet a být přímo a viditelně činní, nebyli společenstvím zapomenuti nebo, a to je bolí moc, dokonce snad vyloučení. Celkově však se společenství ke svým nemocným bratřím a sestrám hlásí, docházejí za nimi pravidelně, nosí jim informace a modlí se s nimi. Je-li to možné, pak uskuteční i setkání přímo u nich. Zpětný pohled nabízí i zavedení celonárodních akcí např. typu Den nemocných, Den osamělých a dosud nebylo využito Radia Proglas, které je právě mezi věřícími a zejména méně pohyblivými či jinak omezenými v kontaktu se svými velmi oblíbené. Možná by bylo vhodné i na toto téma uskutečnit některé z oblastních nebo přímo takto zaměřené setkání, abychom mohli toto téma prodiskutovat v širším kruhu. Ale to je pouze možnost a návrh k uvážení do budoucna a i k němu bude zapotřebí vzájemné spolupráce.

Už povídám dlouho - je čas pomalu nebo asi radši rychle končit.

Na závěr bych chtěl poděkovat jednotlivým členům odstupující národní rady: br. Františkovi (Reichlovi), který byl zástupcem našeho národního bratrského společenství v mezinárodní radě a aktivně se účastnil 2 mezinárodních kapitul, byl spoluorganizátorem různých poutí (mezi nimi bych zvlášť zmínil pěší Cyrilometodějskou pouť z Levého Hradce na Velehrad) a byl takovou studnicí nápadů pro činnost národní rady.

Zvláště bych chtěl poděkovat sestře Anežce (Fišerové), která byla duší sekretariátu: na ní ležela tíha korespondence, evidence členů, rozesílání Zpravodaje NR, organizace kapitul, Jubilejního sjezdu, dále br. Damiánovi (Matouškovi) za přípravu formačních seminářů, formačních témat i za studium řehole ve světle dokumentů II. vatikánského koncilu, které pro právě začínající rok řehole připravil. Dále bych chtěl poděkovat br. Václavovi (Němcovi) za práci v legislativní oblasti - za přípravu nových národních stanov a směrnic národní rady, sestře Marii Magdaléně (Janáčkové) za to, jak se věnovala našim osamělým a nemocným bratřím a sestrám, sestře Marii (Huskové) za přípravu oblastních setkání, především ve formě duchovních obnov, a br. Karlovi (Hasalovi) za správu financí (jak dopadla kontrola, to se za chvíli dozvíme).

Závěrem bych chtěl vám všem poděkovat za vaši modlitební podporu činnosti této národní rady. A rovněž bych chtěl vyznat, že jsme mnohdy neplnili svědomitě to, co nám ukládala naše služba, byli necitliví, dávali si na čas s vypracováním zpráv z vizitací, s odpovídáním na vaše dopisy, a přitom od vás požadovali včasné plnění vašich povinností - a prosím vás všechny i Pána za celou národní radu o odpuštění.

Zpráva o duchovní asistenci

V národní radě působí teoreticky tři národní duchovní asistenti, po jednom za konventuály, kapucíny a za františkány. Tito tři bratři vytvářejí tzv. konferenci národních duchovních asistentů. Prakticky to ovšem vypadalo za uplynulé třiletí tak, že konventuálové tuto službu nevykonávali. Dělili se o ní v tomto období bratři OFM^{Cap.}, jmenovitě br. Augustin Šváček, a bratři OFM, nejprve br. Petr Alkantara Houška a pak téměř ještě na počátku volebního období br. Antonín Klaret Dąbrowski. Podle toho vypadala také konference duchovních asistentů. Rok byl prezidentem této konference br. Augustin, v r.2001 na Velehradě proběhla volba nového prezidenta, ale volili pouze dva. Antonín volil Augustina a Augustin Antonína. Antonínův hlas prý byl neplatný, protože Augustin již nemohl být zvolen. Tak se stalo, že v současnosti vykonává tuto službu br. Antonín Klaret.

Vedle plánovaných vizitací a účasti na zasedáních národní rady, zajišťovali tito bratři také exercicie nebo jiné duchovní aktivity. Oba se také zúčastnili s celou národní radou vizitace národní rady v Praze.

Při celonárodních setkáních, konaných po slavnosti sv. Františka na Hostýně, byli přítomní vedle duchovních asistentů také provinční ministři.

Na území naší republiky existuje 54 kanonicky ustanovených místních společenství SFŘ. U 36 z nich duchovní asistenci zajišťuje OFM, u 14 OFM^{Cap.}, u 2 OFM^{Conv.} a u 2 SFŘ. U kapucínů je asistence rozložena vcelku rovnoměrně, u františkánů v 18 případech z 36, tj. u poloviny, je místním duchovním asistentem br. Česlav. Ve dvou případech jsou to bratři z panevnické provincie z Polska.

Tento stav je neudržitelný. V některých společenstvích, jako je jedno ze společenství v Moravské Třebové, by dokonce místní bratři ochotně převzali duchovní asistenci po br. Česlavovi, ale zdá se, že ze strany společenství k takovému kroku chybí odvaha. Podle rozmístění komunit bratří 1. řádu by se měl vypracovat plán a požádat příslušného provinčního ministra, aby jmenoval duchovním asistentem některého z bratří z nejbližší ležících komunit. Je ovšem potřebné, aby se v komunitách bratří 1. řádů pěstovala zodpovědnost za tuto službu. Je také jisté, že duchovní asistenti musejí být na prvním místě pevně ukotveni ve svém řádu. Neměl by tedy žádný plnit tuto službu v příliš mnoha místních společenstvích, jinak je nebezpečí, že prakticky už nebude mít co nabídnout z vlastního prožívání radosti z Ducha Páně ve své komunitě. Zřejmě by k asistenci pro SFŘ měli lepší vztah ti bratři, kteří by z takovýchto bratrských společenství vycházeli. Je zde prostor pro vzájemnou modlitbu za povolání a za věrnost.

Lepší vztah bratří jednotlivých větví prvního řádu by jistě usnadnil často dlouhé cesty spojené s pastoračními vizitacemi. Očekáváme také užší spolupráci ze strany bratří minoritů. Možná by také měli mít zastoupení v konferenci národních duchovních asistentů ti místní duchovní asistenti, kteří nejsou členy 1. řádu.

V Liberci 28.4.2003

br. Antonín Klaret Dąbrowski OFM

Přehled o příjmech a výdajích za období 2000 až červen 2003

1) Fakta

Příjmy v Kč	
Položka	Hodnota
Příspěvky místních bratrských společenství	221 967
Příspěvky členů NR ^{*)}	64 702
Účelově vázané příspěvky ^{**)}	124 101
Sponzorské dary	18 980
Poplatek na pouť do Assisi	186 300
Účastnický poplatek za volební kapitulu 2003	16 455
Účastnický poplatek na setkání EUFRA	15 255
Údržba hrobů	200
Ostatní příjmy	169 117
C E L K E M	817 067
Výdaje v Kč	
Položka	Hodnota
Pouť do Assisi	169 300
Příspěvky mezinárodní radě SFŘ	29 000
Kancelářské potřeby	31 806
Poštovné	19 856
Jízdné	47 478
Nákup literatury	45 077
Cestovné zahraničních delegátů volební kapituly	17 600
Stravování delegátů a návštěv	8 486
Ubytování (i našich zástupců v zahraničí)	69 272
Další výdaje spojené se zahraničními návštěvami	45 216
EUFRA	12 610
Ostatní výdaje	200 422
C E L K E M	696 123
HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK	120 944

^{*)} Jde o náklady, které vznikaly členům národní rady – především na cestovním, stravném či ubytování – jež si ovšem členové NR nenechávali proplácet, čímž fakticky darovali do rozpočtu NR SFŘ příslušnou částku.

^{**)} Vázané prostředky – zejména 24 143 Kč ve prospěch aktivit vedoucích k beatifikaci Dr. Františka Noska a 16 000 Kč dar z USA pro františkánskou mládež.

2) Komentář

Přebytkové hospodaření Národní rady SFŘ v předchozím volebním období (se „ziskem“ skoro 121 tisíc Kč) nás sice může těšit, je však třeba si uvědomit dvojí:

- a) více než polovina získané částky je vlastně na úkor obětavosti členů národní rady, z nichž v průměru každý věnoval ročně skoro 3 tisíce Kč
- b) vynaložené prostředky zahrnovaly prakticky nejnutnější výdaje a neumožňovaly žádný výraznější rozvoj činnosti.

V následujícím období bude třeba zvážit zvýšení členského příspěvku alespoň na 100 Kč za osobu a rok. Naopak pro úspory je třeba hledat cestu v elektronické komunikaci.

Zpráva o revizi účetnictví Národního bratrského společenství SFŘ v ČR za volební období 2000 až 2003, přednesená na kapitule SFŘ ČR dne 21.června 2003

- 1) Především je potřeba ocenit objem práce, kterou bratr hospodář věnoval své činnosti. Nejen pokud jde o množství položek, ale i o úsilí o zdokonalení této činnosti. Příjmy a výdaje jsou sledovány v podrobné struktuře. Zavedl použití počítače; jako software využívá Microsoft Excel.
- 2) Microsoft Excel však není software určený pro vedení účetnictví (nemá např. zabudovány kontroly). Tak se stalo, že v jednom případě - kdy bratr hospodář vyjel mezisoučty - pracoval s nimi program jako s příjmy resp. výdaji a propočtl nesprávně pokladní zůstatek (zvýšil v účetnictví zůstatek pokladny). Chyba takto vzniklá byla již v účetnictví opravena, t.j. účetní pokladní zůstatek byl snížen. V této souvislosti je nutno doporučit, aby byla častěji prováděna fyzická inventura pokladny, která by umožnila odhalit takový rozdíl dříve. Zejména však doporučuji, aby byl pro vedení účetnictví použit software profesionálně zhotovený k tomuto účelu. Tím by se předešlo vzniku podobných rozdílů.
- 3) Pokud jde o použitou metodiku účetnictví, je potřeba konstatovat, že je používáno jednoduché účetnictví, což odpovídá příslušným předpisům. Nebudu zde podrobně probírat účetní metodiku a její požadavky, které jsou z velké části splněny. Zmíním pouze, že všechny výdajové doklady by měly být schváleny podpisem národního ministra na dokladu a opatřeny razítkem národní rady. Další doporučení, která mám, jsou více speciální a pro toho, kdo není účetní, méně zajímavá. Předám je proto bratru hospodáři národní rady.

Zprávu přednesl a zapsal:
Ing. Miloslav Müller

Poznámka: na téže kapitule byla dne 22. června 2003 přednesena informace o nové prováděcí směrnici NR SFŘ k národním stanovám. Směrnice se zabývá též vedením účetnictví a uvádí m.j. hlavní předpisy, platné v ČR a upravující tuto oblast.

Národní volební kapitula Sekulárního františkánského řádu v České republice Vranov u Brna, 20.-21.6.2003

Zápis z volby členů národní rady dne 21.6.2003

Volební kapitula byla zahájena předsedajícím volební kapituly, bratrem Benedettem Linem, delegátem generální ministryně SFŘ, vyzváním Ducha svatého, četbou textu z Písma svatého a modlitbou podle Rituálu.

Předsedající jmenoval sekretáře volební kapituly, sestru Anežku Fišerovou. Dále jmenoval skrutátory, sestru Marii Myslílovou a bratra Františka Chloubu. Host kapituly, sestra Jana Topinková, byla pověřena zapisováním aktuálních informací na tabuli.

Po zahájení volební kapituly vyhlásila sekretářka výsledky registrace delegátů volební kapituly. Jmenováním vyzývala přítomné delegáty k potvrzení jejich přítomnosti. Z registrovaného volebního shromáždění v celkovém počtu 90 delegátů bylo přítomno 84 delegátů.

Z výsledků registrace byla určena nadpoloviční většina 43 platných volebních hlasů a 2/3 počet 56 platných volebních hlasů. Poté se přistoupilo k volbě jednotlivých členů národní rady.

Volba ministra:

Skrutátoři rozdělili a posbírali 84 platných volebních lístků.

Petr Alexa byl zvolen v 1. kole národním ministrem 81 platnými volebními hlasy.

Jiří Zajíc: 2 platné volební hlasy

beze jména: 1 platný volební hlas

Sekretářka vyhlásila výsledky volby, předsedající se zvoleného národního ministra dotázal, zda volbu přijímá, a ten svoje zvolení přijal. Předsedající potvrdil volbu Petra Alexy národním ministrem.

Volba zástupce národního ministra

Skrutátoři rozdělili a posbírali 84 platných volebních lístků. Anežka Fišerová byla zvolena v 1. kole zástupcem národního ministra 77 platnými volebními hlasy.

Václav Němec: 2 platné volební hlasy

Jiří Zajíc: 4 platné volební hlasy

Marie Schneiderová: 1 platný volební hlas

Sekretářka vyhlásila výsledky volby, předsedající se zvoleného zástupce národního ministra dotázal, zda volbu přijímá, a ten svoje zvolení přijal. Předsedající potvrdil volbu Anežky Fišerové zástupcem národního ministra.

Volba sekretáře

Skrutátoři rozdělili a posbírali 84 platných volebních lístků. Jiří Zajíc byl zvolen v 1. kole sekretářem 64 platnými volebními hlasy.

Václav Němec: 10 platných volebních hlasů

Marie Magdalena Janáčková: 3 platné volební hlasy

Marie Husková: 1 platný volební hlas

František Schneider: 2 platné volební hlasy

Anežka Fišerová: 1 platný volební hlas

beze jména: 1 platný volební hlas

neplatný lístek 2

Sekretářka vyhlásila výsledky volby, předsedající se zvoleného sekretáře dotázal, zda volbu přijímá, a ten svoje zvolení přijal. Předsedající potvrdil volbu Jiřího Zajíce sekretářem.

Volba formátora

Skrutátoři rozdělili a posbírali 84 platných volebních lístků. Marie Magdalena Janáčková byla zvolena v 1. kole formátorem 43 platnými volebními hlasy.

Václav Němec:	33 platných volebních hlasů
Marcela Řezníčková:	1 platný volební hlas
Damián Matoušek:	2 platné volební hlasy
Jan Pečený:	1 platný volební hlas
Marie Husková:	2 platné volební hlasy
František Schneider:	1 platný volební hlas
Vladimír Žák:	1 platný volební hlas

Sekretářka vyhlásila výsledky volby, předsedající se zvoleného formátora dotázal, zda volbu přijímá, a ten svoje zvolení přijal. Předsedající potvrdil volbu Marie Magdaleny Janáčkové formátorem.

Po volbě formátora z volební místnost odešli 2 delegáti, čímž se počet platných volebních hlasů zmenšil na 82, počet nadpoloviční většiny na 42 a 2/3 počet na 55.

Volba hospodáře:

Skrutátoři rozdělili a posbírali 82 platných volebních lístků. Karel Hasal byl zvolen v 1. kole hospodářem 73 platnými volebními hlasy.

Václav Němec:	6 platných volebních hlasů
Vladimír Dvořák:	1 platný volební hlas
Vladimír Žák:	2 platné volební hlasy

Sekretářka vyhlásila výsledky volby, předsedající se zvoleného hospodáře dotázal, zda volbu přijímá, a ten svoje zvolení přijal. Předsedající potvrdil volbu Karla Hasala hospodářem.

Volba 3 členů národní rady

Skrutátoři rozdělili a posbírali 82 platných volebních lístků.

Vladimír Žák byl zvolen v 1. kole členem národní rady 51 platnými volebními hlasy.

Václav Němec byl zvolen v 1. kole členem národní rady 58 platnými volebními hlasy.

Marie Schneiderová byla zvolena v 1. kole členem národní rady 50 platnými volebními hlasy.

František Schneider:	31 platných volebních hlasů
Marie Husková	42 platných volebních hlasů
Damián Matoušek:	1 platný volební hlas
Zbigniev Maslowski:	2 platné volební hlasy
Marie Magdalena Janáčková:	1 platný volební hlas
Lumír Hurník:	1 platný volební hlas
Ivo Tempír:	1 platný volební hlas
Slávek Duda:	1 platný volební hlas
Vladimír Dvořák:	1 platný volební hlas
František Chloubá:	1 platný volební hlas
František Židek:	1 platný volební hlas
beze jména:	3 platné volební hlasy

Sekretářka vyhlásila výsledky volby, předsedající se zvolených členů národní rady dotázal, zda volbu přijímají, všichni tři svoje zvolení přijali. Předsedající potvrdil volbu Vladimíra Žáka, Václava Němce, Marie Schneiderové členy národní rady.

Volba zástupce do mezinárodní rady

Skrutátoři rozdělili a posbírali 82 platných volebních lístků. Anežka Fišerová byla zvolena v 1. kole zástupcem do mezinárodní rady 68 platnými volebními hlasy.

Jiří Zajíc:	3 platné volební hlasy
Petr Alexa:	3 platné volební hlasy
František Reichel:	5 platných volebních hlasů
František Schneider:	1 platný volební hlas
Zbigniev Maslowski:	1 platný volební hlas
beze jména:	1 platný volební hlas

Sekretářka vyhlásila výsledky volby, předsedající se zvoleného zástupce do mezinárodní rady dotázal, zda volbu přijímá, a ten svoje zvolení přijal. Předsedající potvrdil volbu Anežky Fišerové zástupcem do mezinárodní rady.

Volba náhradníka zástupce do mezinárodní rady

Skrutátoři rozdělili a posbírali 82 platných volebních lístků. Petr Alexa byl zvolen v 1. kole náhradníkem zástupce do mezinárodní rady 53 platnými volebními hlasy.

Jiří Zajíc:	8 platných volebních hlasů
František Reichel:	18 platných volebních hlasů
Vladimír Žák:	1 platný volební hlas
František Schneider:	1 platný volební hlas
neplatný volební hlas	1

Sekretářka vyhlásila výsledky volby, předsedající se zvoleného náhradníka zástupce dotázal, zda volbu přijímá, a ten svoje zvolení přijal. Předsedající potvrdil volbu Petra Alexy náhradníkem zástupce do mezinárodní rady

Národní rada SFŘ v ČR 2003-2006

Národní ministr:

Petr Alexa, K Zeleným domkům 683/24, 148 00 Praha 4 - Kunratice

Zástupce národního ministra:

Anežka Fišerová, Brněnská 122, 664 51 Šlapanice u Brna

Sekretář:

Jiří Zajíc, Obětí 6. května 4, 140 00 Praha 4

Formátor:

Marie Magdalena Janáčková, Lázeňská 226, 561 12 Brandýs nad Orlicí

Hospodář:

Karel Hasal, Lískovec 21, 738 01 Frýdek-Místek

Členové rady:

Vladimír Žák, Antonína Sovy 27, 747 05 Opava 5

Václav Němec, 735 72 Petrovice u Karviné, č.p. 66

Marie Ivana Schneiderová, Mánesova 7, 779 00 Olomouc

Vranov u Brna dne 21. června 2003

Předsedající národní volební kapituly:

Benedetto Lino

Zástupce Konference generálních duchovních asistentů:

Fr. Irudaya Samy OFMCap.

Sekretář národní volební kapituly:

Anežka Fišerová

Skrutátoři:

Marie Myslílová a František Chlouba

Sobotní večerní beseda s br. Benedettem Linem OFS a br. Samym OFMCap.

Bratr Benedetto o mezinárodním rozměru života v bratrském společenství:

Bratrská společenství často žijí uvnitř svého vlastního malého světa, což je v pořádku v určitém smyslu, ale to není celý svět. Tajemství společenství je tak velké jako Bůh. Takže bychom měli změnit své smýšlení. Měli bychom mít na mysli celosvětové společenství v rámci SFR. Musíme mít na mysli i společenství v rámci velké františkánské rodině, v církvi, ve světě. Musíme otevřít svou mysl a obrátit svá srdce. Máme bratry v Africe, bratry v Jižní Americe, máme bratry v Asii, máme bratry a sestry v 83 zemích. Možná, že si to moc neuvědomujeme. Cítím se pohnutě, když myslím na to, že máme bratry a sestry v některé vzdálené zemi na světě, kteří jsou někdy jedinými františkány, pokud ne jedinými křesťany, tam přítomnými. Když vám řeknu „Rwanda“ – možná si vzpomenete, že tam před nějakým časem byly masakry. Pak na to zapomeneme. V Rwandě je jedno sekulární františkánské bratrské společenství. Takže dnes večer vám chci mluvit v tom duchu, abyste si uvědomili skutečnost, že máte bratry a sestry v každé části světa, kteří potřebují vaši modlitbu, vaši podporu, stejně tak, jako vy potřebujete jejich.

My v Předsednictvu (mezinárodní rady SFR) máme dost práce a generální asistenti možná ještě více. Musíme vést a animovat všechna národní bratrská společenství na celém světě. Takže jestli to na jednu stranu může být těžké, na druhou stranu je to obohacení.

Před 3 týdny jsem byl v Kanadě. Možná, že jsem riskoval SARS, ale jak vidíte, jsem tady. Ale jakou radostí pro mne bylo setkání s bratry a sestrami, poznat, jak žijí, jak žijí své františkánské povolání! Jsou tam vnější znaky, které mohou být trochu odlišné – vy se lišíte od Italů a Italové od Kanadčanů, ale sdílíme stejný poklad. Cítím, že jste moji bratři a sestry. Díváme se jeden druhému do očí a poznáváme to na sobě. Řekněme, že byste tu neměli mě, ale mou a naši sestru Lucy z Filipín, tak by to bylo stejné. Chci vás stimulovat, chci z vás dostat ten oheň, to povědomí společenství.

Víte, neznáme dostatečně řeholi. Neznáme dostatečně naše GK. Tento velký papež, Jan Pavel II., nám řekl v roce 1986: "Studujte, milujte a žijte řeholi. V ní máte ve svých rukou skutečný poklad. A obsahuje vše, co od vás církev očekává." To nám papež řekl – nám všem – v roce 1986. Takže máme znát – studovat řeholi, milovat ji a žít ji. Nemůžeme ji milovat, když ji neznáme. Láska je tajemství. Když dva z vás, muž a žena, znají jeden druhého, tak se mohou milovat. Když se neznají, nemohou se milovat. A když se milují, tak mohou žít společným životem, sdílet společný život. Takže náš vztah k řeholi musí být symbiózou. Řehole musí změnit náš život. Jinými slovy to můžeme vyjádřit takto: řehole je formou, způsobem života. A tento způsob musíme přijmout. Jsme jako voda a tato sklenice je řehole – to je naše forma. My jsme voda a stejně jako voda musíme přijmout tvar sklenice. To je, čím by pro nás měla řehole být.

22. listopadu (2003) papež - a František (Reichel) tam byl a může to dosvědčit, ten fantastický okamžik - nám adresoval své další poselství a řekl: "Tak jako jsem vám řekl v roce 1986: poznávejte, milujte a žijte řeholi, tak nyní vám říkám: poznávejte, milujte a žijte vaše Generální konstituce."

Takže bych se nad tím chtěl zamyslet, pokud nejste příliš unaveni – pár minut – nad některými články řehole a generálních konstitucí. Naneštěstí se někdy při překladech ztrácí hloubka významu. Např. v čl. 2 řehole čteme, že SFR je organickou jednotou všech katolických bratrských společenství rozptýlených po celém světě. Takže je to skutečně jednota. A když přejdeme ke Generálním konstitucím, čl. 1.5 – tam začíná problém, protože se tam říká: SFR je veřejným sdružením v církvi a je rozdělen na bratrská společenství. Ale on není rozdělen, ale rozčleněn. V italském textu, který je oficiálním

textem, se to tak neříká. Tento článek říká, že je "rozčleněn" (artikulován = něco je tvořeno mnoha kusy, částmi a ty spojeny dohromady). Moje ruka je spojena s paží, moje paže jsou spojeny s trupem, moje hlava je spojena s tělem ... Tedy: nejsme rozdělení, jsme spojeni. Naneštěstí překlady někdy zrazují pravý význam. Takže řehole a konstituce mluví o rozčlenění, ne o rozdělení.

A znovu – když se podíváme na Konstituce čl. 28.2: „SFŘ je rozdělen do bratrských společenství“, ale ve skutečnosti je rozčleněn - a to říká, že bratrská společenství mají sloužit světu. Máme sloužit světu. A nemyslíme přitom na svět jen v biblickém smyslu (svět, který stojí proti Duchu), ale máme opravdu sloužit světu, máme ho naplnit. Musíme naplnit svět v souladu s posláním, který dal sv. Františkovi Kříž od sv. Damiána: "Jdi a oprav můj dům, který – jak vidíš – se rozpadá." To je poslání, které dal Bůh Františkovi. Ale František žil jen 45-46 let. V roce 1226 zemřel. Ale Bůh mu dal dary, které by měly pokračovat stále. Tento dar – charisma, které bylo dáno sv. Františkovi, je předáván dětem sv. Františka, aby tento dar, který je důležitý pro poslání, které mu Bůh dal, se mohl používat v každé části světa, v každé oblasti života způsobem 1. řádu, 2. řádu, 3. řádu. Zdělili jsme charisma sv. Františka, které je shodné, a každý z nás, řeholníci, klarisky a sekulární františkáni, každý ve svém vlastním životním stavu musíme dělat totéž: bratři jako bratři, klarisky jako klarisky a my jako sekulární františkáni. Takže máme poslání po celém světě a naše spojení je důležité, jak můžete vidět znovu v čl. 29, protože říká, že bratrská společenství jsou mezi sebou navzájem koordinována a spojena, protože je to požadavek společenství, uspořádané spolupráce a jednoty.

Někdy cítíme, že patříme do bratrského společenství, a to je vše. To je sice pravda, ale ne celá. Je část naší legislativy, která není moc dobře známá, a to je Rituál. Rituál je součástí naší legislativy. Možná, že známe z Rituálu modlitby, které se musíme modlit při profesi nebo při kapitule. To snad známe, ale málokdo čte úvodní poznámky Rituálu. SFŘ patří pod Kongregaci pro řeholní instituty a společnosti apoštolského života stejně jako 1. řád. A Rituál je od Posvátné kongregace pro svátosti a Boží kult. Takže ty úvodní poznámky, které jsou nám dány v Rituálu, obsahují základní učení. Pokud se podíváme do odd. 3.2.14c, tak tam se říká: "Podstatou slibu života podle evangelia je začlenění do SFŘ." Co je SFŘ? – „který je harmonickou jednotou všech členů, kteří slíbili žít evangelium podle příkladu sv. Františka a přitom zůstávají ve svém světském povolání." Před tím jsme četli, že SFŘ je organickou jednotou bratrských společenství. Ale zde nám toto učení říká, že je harmonickou jednotou členů. Takže když se přestěhujete z Brna do Prahy, tak přestoupíte z jednoho bratrského společenství do druhého, ale stále zůstáváte součástí SFŘ.

Chtěl bych zakončit čl. 30 Konstitucí, který říká: „Bratři a sestry společně zodpovídají za život bratrského společenství, ke kterému patří“ – to je normální – „ale i za život SFŘ jako organické unie všech bratrských společenství po celém světě.“ Což znamená, že ty sestry jsi také zodpovědná svým malým dílem zodpovědnosti za celý SFŘ ve světě. To je právě to, co ten článek říká. Když to čteme nejen rozumem, ale i srdcem, je to jako plod plný šťávy – můžete z něj vymačkat stále více šťávy. A ta šťáva je velmi posilující, je to duchovní síla, kterou potřebujeme, abychom naplnili slib, který jsme učinili při naší profesi.

Dnes to byl dlouhý den, jste velmi unaveni. Už vás nechei více zatěžovat, ale já opravdu miluji naši Řeholi, opravdu miluji naše Konstituce a mám velkou radost, když se Řeholi a Konstituce modlím. Doufám, že dnes večer jsem vám mohl dát nějaké impulsy, myšlenky, jak jste součástí velkého organismu, jste živou součástí většího organismu. V modlitbě, ve vašich myšlenkách, musíte podporovat všechny ostatní bratry a sestry na celém světě.

Musím říci, že máte velmi dobrou radu, velmi dobré lidi, velmi dobrého ministra. Už nikdy nepojede do Říma po zkušenosti na motorce se mnou. Vzal jsem ho na okružní cestu Římem na motorce ... Ale musím říci, že máte velmi dobré vedení. Navrhuji, abyste ve vaší formaci věnovali určitý čas seznámení se se SFRŽ ve světě: Co se kde děje, třeba v°SFRŽ v Argentině, co se děje v SFRŽ v Africe...

Víte, zasáhlo mě u jedné sestry z Kanady, která myslela na východoevropské země, zvláště na ty chudší, zvláště na ty, které byly pod velkým komunistickým tlakem. Ona tím byla zasažena. A ještě než jsem odjel z Kanady, mi dala velmi tučný šek a napsala na něj: "pro mé bratry a sestry na Východě".

To myslím, stačí. Zažil jsem s vámi nádherné společenství. Bohužel nemluví česky, ale svým vlastním způsobem vám rozumím, jako vy mi rozumíte. Jsou tady lidské a duchovní vibrace. Už nebudu stejný, když se vrátím zpátky do Říma, protože zůstanete trvalou součástí mých vzpomínek i mého srdce. A doufám, že tady u vás zanechávám i kousek sebe. Ať vám všem Pán žehná!

Petr Alexa:

Moc děkuji br. Benedettovi za jeho slova, která, jak jsem cítil - a určitě všichni také, vycházela z jeho srdce. Určitě také v našich srdcích zachováme vzpomínku na něj a víme, že máme v Římě jednoho bratra, který nás zde navštívil, který nás nese v srdci stejně jako my jeho, a budeme na něj pamatovat v modlitbách.

Nyní bych měl takový návrh: Kdo by chtěl se na něco zeptat bratří, kteří k nám přijeli, tak nyní je příležitost k dotazům.

Dotazy:

1. na br. Benedetta: Jak se dostal do SFRŽ?

Všechno to začalo před mnoha lety, v roce 1960. Já Ital, ze stejné země jako sv. František, jsem byl v Americe, v USA, na stipendiu a byl jsem poslán do školy, kterou vedli františkáni. První kniha, kterou jsem četl o sv. Františku, byla v angličtině – a přitom jsem mluvil jazykem, kterým mluvil i sv. František! Tak Bůh pracuje. Zajímavé, že?

Samozřejmě, že potřebujeme vzory. Potřebujeme někoho, kdo odevzdal svůj život Ježíši Kristu a skrze koho může Ježíše spatřit. Tito dobří bratři byli pro mne takovými prostředníky. Byli mými počátečními vzory, kteří mě přivedli k zamyšlení, co vlastně chci se svým životem dělat. Jednou jsem napsal článek: „Nemusíš být františkánem, aby ses stal svatým.“ Ale pro někoho je nutné být františkánem, pokud jste byli povoláni k tomu, abyste se stali františkány. Pokud jste byli povoláni, vaší dokonalostí je naplnit Boží vůli pro vás. Mluvil jsem včera s jedním z vás o tom, že jsem se chtěl stát knězem. Ale to nebyl Boží plán. Setkal jsem se se svou ženou a miloval jsem ji. Takže Bůh poslal mou ženu do mého života, aby mi ukázal, že se nemám stát knězem. A pak jsem vždycky chtěl dělat další věci a Bůh mě nějak chytil za vlasy. Před několika lety jsem se chtěl stát jáhnem, trvalým jáhnem. Vidíte, že mám velmi tvrdou hlavu. Ale to nebyl Boží plán. Setkal jsem se se všemi možnými potížemi na své cestě. A krátce potom souhrou spousty náhod jsem byl vtahován stále více a více do práce pro SFRŽ. Jsem františkánem od roku 1962. A musím říci, že navzdory mé tvrdé hlavě, mě Bůh táhl za vlasy... A nebyl jsem shozen z koně jako sv. Pavel u Damašku... Tak to je něco málo o mém povolání.

1. na br. Samyho: Jak se stal kapucínem?

Když bych měl hovořit o svém povolání, musím začít od svých rodičů. Protože moji rodiče jsou svatí, zbožní, dobří katolíci, každý den chodí na mši. Nejen že sami chodí, ale vedou k tomu i své děti. Takže jsem byl zvyklý sloužit při mši u oltáře jako ministrant. A chtěl jsem se stát jezuitou. Ale Bůh změnil můj plán. Jednou mi můj farář

řekl: "Můžeš být jezuitou, můžeš být salesiánem nebo můžeš být redemptoristou, ale ne kapucínem." Protože, jak mi řekl: "kapucínský život je velmi těžký a ty utečeš zpátky domů."

Ale jednou se stalo, že se mi do rukou dostal životopis sv. Františka. Tak jsem ho přečetl a rozhodl se: Pokud se chceš stát knězem, musíš vstoupit do tohoto řádu. Také tam bylo hodně kněží kapucínů, kteří přicházeli kázat, a jejich způsob života mě přitahoval. Tak jsem řekl svému faráři, že se chci přidat ke kapucínům. A on se na mne rozzlobil a řekl mi: "Garantuji ti, že z kapucínského řádu utečeš!" A rodiče mi řekli: "Měl bys poslechnout, co ti říká farář!" Ale já jsem byl neoblomný, napsal jsem na kapucínský provincialát a nějaký otec kapucín přišel k nám domů, aby se na mě podíval. A mí rodiče se toho otce zeptali: "Otče, proč jste přišel k nám domů?" A on řekl: "Jdeme si vzít vašeho syna." A rodiče řekli: "On se chce stát jezuitou." Ale já jsem mu před rodiči řekl: "Chci se připojit ke kapucínům, rozhodl jsem se a půjdu." Pak rodiče nakonec přijali mou prosbu. A každý rok, když jsem přišel domů na prázdniny, mi rodiče říkali: "Jestli chceš odejít z řádu, tak pojď hned. Poté, co už se staneš knězem, tak už se zpátky nedostaneš. Jestli je to těžké, hodně těžké, vrať se do našeho domu." Ale pro mne byl kapucínský – františkánský způsob života tak radostný, bratrský, svatý, takže jsem v kapucínském řádu našel své skutečné povolání. Jsem v kapucínském řádu velice šťastný, šťastným knězem a jsem velmi spokojený a Bůh mi žehná a také proto jsem nyní tady.

2. na br. Benedetta: Jaké je vaše občanské zaměstnání?

Teď jsem v důchodu. Ale celý svůj život jsem pracoval – až před 2 roky jsem skončil – ve farmaceutickém průmyslu. Jak jsem již o tom hovořil s Františkem Reichlem, vždy jsem pracoval v oblasti mezinárodního obchodu. Věnoval jsem se dojednávání smluv mezi velkými společnostmi a organizaci výzkumné práce, výzkumu nových molekul, vytváření programu rozvoje marketingu zahraničních společností. Takže jsem velice cestoval. A při cestování – jak vidíte – rád mluvím. Nedokážu mít zavřená ústa. Musím stále mluvit k lidem. Tak jsem se naučil mluvit anglicky, francouzsky, španělsky, trochu portugalsky. Teď se musím naučit ještě víc jazyků, ale SFŘ mě příliš zaměstnává.

2. na br. Samyho: Jak žije SFŘ v Indii?

V Indii je 10 000 členů SFŘ a 10 kapucínských provincií. A každá provincie má zájem na vzrůst bratrských společenství SFŘ v Indii. Právě kapucíni založili mnoho bratrských společenství SFŘ v Indii – a františkáni jen několik málo. A minorité přišli teprve nedávno z Malty do Indie.

Členové SFŘ se věnují hodně apoštolátu: navštěvují nemocnice, leprosária, domy ve farnostech, pomáhají farářům – o svátcích, farních svátcích, jsou velmi aktivní ve všech farních činnostech. A také chodí dům od domu a sbírají peníze a prostředky pro slepé, malomocné a postižené. Někdy sbírají oblečení a dávají je chudým a postiženým. A my, bratři kapucíni, shromáždíme všechna bratrská společenství a děláme pro ně třídní duchovní obnovy.

Takže v Indii je SFŘ velmi aktivní. Mnoho diecézních kněží a dokonce i biskupové jsou sekulárními františkány. Někteří z našich otců kapucínů chodí do diecézních seminářů, aby tam budoucím diecézním kněžím přednášeli o SFŘ, samozřejmě se souhlasem biskupa. Takže diecézní kněží vědí, co je SFŘ.

Když v bratrském společenství SFŘ někdo zemře, kapucínští otcové a všichni členové SFŘ se společně shromáždí, slaví mši a jdou ke hrobu.

Takže SFŘ je v Indii velmi, velmi aktivní. V současnosti začínáme – kapucíni, minorité, františkáni a TOR – pracovat společně.

3. na br. Samyho: Chtěl bych se zeptat, jak sekulární františkáni a třeba i členové 1. řádu, mohou napomáhat překonávání kast, a jestli mohou skrze všeobecné bratrství pomoci té spodní vrstvě tzv. nedotknutelných?

SFR se proti tomu snaží bojovat. Je to velmi těžký zápas, ale SFR se tomu věnuje a skutečně bojuje za spravedlnost a opravdové bratrství. A dávají v tom dobrý příklad.

4. na br. Samyho: Dotaz na vztah k ostatním náboženstvím v Indii:

Mezi muslimy jsou fanatici a také mezi hinduisty jsou fanatici, ale my žijeme spolu – hinduisté, muslimové, křesťané. Je to spíše problém s politiky.

5. na br. Samyho: Jsou klarisky v Indii?

Ano, v Indii mají 10 klášterů. Když jsem byl na kapucínské filozofické fakultě, nedaleko byl klášter klarisek. A my kapucíni jsme tam často chodili kázat a zpovídat, vést duchovní cvičení. Prostě kdekoli jsou františkáni nebo kapucíni, tam jsou také klarisky.

3. na br. Benedetta: Jaká je situace v SFR v Itálii? Došlo už ke sjednocení všech bratrských společenství bez ohledu na duchovní asistenci?

V Itálii je podle posledních údajů, které nejsou přesné, 71 000 profesních členů v celkem 2100 bratrských společenstvích. Na národní úrovni jsme se již sjednotili, i když část bratrských společenství s františkánskou duchovní asistencí setrvává v odporu. Ne všichni, ale dost velká část. A stalo se, že tato bratrská společenství z důvodů, které je příliš obtížné teď vysvětlovat, dokonce neposlouchají bratry františkány. Někteří bratři pak říkají: "Co můžeme dělat?" Tato společenství podala před dvěma roky odvolání proti sjednocení ke Kongregaci pro řeholní instituty a společnosti apoštolského života, ale prohrála. Toto rozhodnutí se jim nelíbilo, tak se proti rozhodnutí Kongregace odvolali. Je to jen malá skupina, ostatní o tom nevědí. Přesně za týden bude konečně zasedání tribunálu Apoštolské signatury (Nejvyššího soudu Sv. stolce) a oni nemají žádnou naději na vítězství. Takže toto zpomalilo proces oblastního sjednocování, protože nechceme dělat oblastní sjednocování, dokud nebudeme všichni pohromadě.

V Itálii máme velké počty. V současnosti jsem zodpovědný za oblast „Lazio“ – to je oblast kolem Říma. Já a další 4 bratři a sestry jsme zodpovědní za 62 bratrských společenství. Když dojde v Laziu ke sjednocení, budeme mít 112 bratrských společenství jen v Laziu. Když dojde ke sjednocení ve Venetu (oblast Benátek) a Terstu, tak tam bude 380 bratrských společenství, 180 s kapucínskou asistencí, 180 s františkánskou a zbytek s minoritskou asistencí.

Takže máme velké počty a tím pádem to není lehké. Máme také problémy se zajištěním duchovní asistence pro společenství. Vzpomínám si, že také vy jste včera mluvili o potížích, které máte se zajištěním duchovní asistence pro všechna bratrská společenství. Jsem si jistý, že víte, že nové Konstituce dovolují vyšším představeným (provinciálům) jmenovat také řeholní sestry nebo dokonce i laiky s profesí v SFR, kteří prošli důkladnou přípravou. A když ani toto nejde, tak může být jmenován i řeholník z jiného řádu. Protože jsme veřejným sdružením věřících, církev nechce, abychom zůstali bez duchovní asistence. Tak např. v Itálii – právě před měsícem – jsem se dohodl s provinciálem františkánů v Laziu, že jmenuje františkánskou sestru. Takže ona bude 1. františkánskou sestrou, která se stane duchovní asistentkou bratrského společenství v Itálii. A toto musíme dělat vždy ve spojení s duchovními asistenty a provinciály. Ale musíme jim pomáhat, nalézat možnosti. Protože konečná zodpovědnost je na bedrech provinciálů.

Jsem rovněž členem národní rady v Itálii. Už fungujeme jako sjednocená rada 1 rok. Ještě jsou před námi 2 roky. A jsme přesvědčeni, že v těchto zbývajících 2 letech, budeme moci sjednotit přinejmenším další 3 nebo 4 velké oblasti. Chce to čas a trpělivost. Modlete se za nás.

Závěry kapituly

Z vystoupení (staro)nového národního ministra

(protože jsem to nečetl, tak následující text nebude autentický, ale budou to mé převyprávěné poznámky k tomuto vystoupení)

Milí bratři, milé sestry,

nechci v tuto chvíli vystoupit s nějakou velkou programovou řečí, proto budu mluvit jen krátce, a pak bych chtěl dát prostor k diskusi každému z vás. Především bych chtěl poděkovat Pánu za důvěru, kterou nám - nově zvoleným členům národní rady - skrze vás projevil. Pán neodsuzuje, ale dává důvěru, jak nám to ukazuje na příkladu cizoložné ženy. Anebo na příkladu apoštola Petra, kterému říká: "Tobě dám klíče od nebeského království." Jaká je to důvěra v člověka! Já bych se toho na Ježíšově místě neodvážil. A on - i když ví, co je v člověku, jak je slabý a nedokonalý, tak dává důvěru. A tak učí také každého z nás této důvěře. A na námitku o naší slabosti a nedokonalosti nám říká jako sv. Pavlovi ve včerejším 1. čtení (2 Kor 12,1-10): "Stačí ti moje milost."

Obě včerejší čtení z Písma jsou Pánovým darem pro každého z nás a ukazatelem na naši společné cestě. V evangeliu (Mt 6,24-34) nám říká: "Nedělejte si starosti o svůj život ... nedělejte si starosti o zítřek ... každý den má dost svého trápení."

Ano, tento den, tento rok má opravdu dost svého "trápení": Je dalším rokem prohlubování naší františkánské spirituality zaměřeným na minoritu, či chcete-li chudobu a pokoru, je jubilejním rokem sv. Kláry, který začal letos o Květné neděli. Brzy - 24. června - začne Rok řehole, který vyhlásila mezinárodní rada při příležitosti 25. výročí schválení naší současné řehole, a víme také, že letošní rok je rokem sv. růžence. Opravdu toho máme dost co dělat, čemu se věnovat - dost "trápení". A proto se nemáme starat o zítřek, ale žít přítomný den, tento rok. A snažit se vždy o základ: hledat Boží království a jeho spravedlnost - a všechno ostatní nám bude přidáno.

Na závěr bych chtěl v tomto duchu povzbudit každého z nás slovy kardinála Somala, která jménem Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života adresoval účastníkům 10. generální kapituly SFŘ loni v Římě (plné znění najdete v červencovém čísle Poutníka):

„Je nutné ještě více přilnout ke Kristu, který je dar Otcovy lásky a cesta k němu; je pravda, do které nás uvádí Duch svatý; on (sám) je život, který nám přišel dát v hojnosti (srov. Řehole SFŘ, čl. 4), abychom se rázně vydali zase znovu na cestu obrácení a obnovy. Můžete a musíte znovu začít od Krista, protože on sám přišel především proto, aby se s vámi setkal, a na cestě vás doprovází. Znovu začít od Krista tedy znamená vrátit se k první lásce, k té vnitřní jiskérce, od které začalo následování Krista. Tato první láska je jeho dar. Následování je jen odpovědí lásky na lásku Boží, prožívanou v bratrském spojení v lůně církve, která je společenstvím lásky (srov. Řehole SFŘ, čl. 22) ...

Je tedy nutné nechat se vést Duchem při stále obnovovaném odhalování Boha a jeho slova s vroucí láskou k němu a k lidstvu, pro nové pochopení daného charismatu. Jde o to položit důraz na spiritualitu v nejhlubším smyslu slova, totiž život podle Ducha."

Poté vystoupil br. Václav Němec, který představil nové směrnice národní rady. Úvodem br. Petr Alexa upozornil na to, že ke směrnicím můžeme zaujmout dva různé přístupy: reptání na jejich byrokratický charakter, vždyť nám jde přece o ducha sv. Františka - a tím reptáním a odmítáním si nechat zamořit svou mysl, své srdce - anebo je přijmout jako pomůcku pro život našeho společenství v tomto státě v souladu s jeho zákony a s radostí, lehce a jakoby mimochodem je splnit a v pokoji se věnovat tomu, co je opravdu nejdůležitější - službě lásky k Pánu i bratřím a sestrám.

Shrnutí diskuse a doporučení kapituly na další období:

V oblasti formace je třeba věnovat pozornost:

1. během Roku řehole rozjímat, modlit se a studovat Řeholi na všech úrovních (v národní radě, v místních bratrských společenstvích, při setkáních se staršími a nemocnými bratry a sestrami i individuálně včetně zpytování svědomí, jak podle Řehole žiji),
2. pokračovat v programu prohlubování naší spirituality (na letošní rok minority naváže rok radostné kajícnosti),
3. v tomto jubilejním roce sv. Kláry se více zaměřit na seznámení s jejím životem i jejími spisy,
4. využívat možnosti prohloubení poznání františkánské spirituality studiem na Institutu františkánských studií a povzbuzovat k tomu členy místních bratrských společenství, zvláště ty, kteří se věnují formaci ostatních (web.katolik.cz/ifs),
5. postupně shromažďovat formační materiály připravené jednotlivými místními bratrskými společenstvími pro jednotlivé etapy formace (období iniciace - seznamování s řádem, období počáteční formace, období formace nových profesantů) a dát je k dispozici v elektronické podobě ostatním (email, internet),
6. zpřístupnit na internetu jako formační materiál českou verzi Základního kurzu o františkánském misionářském charismatu,

v dalších oblastech:

1. podpořit společný časopis františkánské rodiny Poutník (zasíláním příspěvků ze života našich společenství, pomoc při práci v redakční radě, služba šéfredaktora, odebírání a četba, finanční podpora),
2. zlepšit administrativu (vedení písemností a archivaci) a vedení účetnictví v bratrských společenstvích podle "Prováděcích směrnic NR SFŘ k národním stanovám",
3. být aktivně přítomni v církvi a společnosti (zaměření na rodiny, mládež, sociální a politickou oblast, ekologii - podle doporučení pracovních skupin Jubilejního sjezdu SFŘ v roce 2001, dále podporovat kvalitní pořady v médiích, duchovně i praktickou pomocí podporovat projekt resocializace bývalých vězňů).

